

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.S.S.**, zastúpeného JUDr. V. S., advokátkou v P., proti žalovanej **M. V.**, o **zaplatenie 431,49 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 20 C 235/2006, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. januára 2010, sp.zn. 3 Co 145/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 20. januára 2010, sp.zn. 3 Co 145/2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 26. júna 2008, č.k. 20 C 235/2006-128 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 4 135 Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 10 % od 1. júna 2006 do zaplatenia, sumu 8 234 Sk s úrokmi z omeškania vo výške 10 % od 1. mája 2007 do zaplatenia a sumu 3 742 Sk s úrokmi z omeškania vo výške 10 % od 14. júna 2008 do zaplatenia a trovy konania titulom nedoplatkov na úhradách za plnenia poskytované v súvislosti s užívaním bytu. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal svoje tvrdenia a nepredložil súdu listiny preukazujúce, že sa uskutočnilo zhromaždenie J.S., ktoré by zákonom ustanoveným spôsobom rozhodlo o zvýšení platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhradu za plnenia. Tvrdenie žalovanej, že uhradza platby vo výške, ktorá bola určená podľa dokazovania vykonaného súdom oprávneným orgánom a spôsobom ustanoveným zákonom, žalobca nespochybnil. Nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy titulom nedoplatkov žalovanej na predmetných platbách preto súd považoval za neodôvodnený a z tohto dôvodu žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu uznesením z 20. januára 2010, sp.zn. 3 Co 145/2008 pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Späťvzatie žaloby J. R. považoval za vyjadrenie prejavu vôle štatutárneho orgánu Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov J. a keďže proti tomuto prejavu žalovaná nemala námietky, odvolací súd v zmysle § 208 O.s.p rozhodol o pripustení späťvzatia žaloby, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie v mene žalobcu JUDr. V. S., advokátka, ktorá navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť. Pripustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. a § 237 písm. b/, c/, f/ O.s.p. S rozhodnutím odvolacieho súdu nesúhlasila. Namietala, že J. R. nemohol byť štatutárnym zástupcom spoločenstva z dôvodu, že nemal žiadne právomoci a nezastupoval spoločenstvo, ako aj z dôvodu, že spoločenstvo je v likvidácii. Uviedla, že Spoločenstvo J.S. vstúpilo dňa 13. októbra 2008 do likvidácie a ako likvidátor bola zapísaná Ing. J. H.H.. V súvislosti s tým poukázala na list z 10. septembra 2009 Obvodného úradu P., odbor všeobecnej vnútornej správy, ktorý mal k dispozícii aj odvolací súd, z ktorého okrem iného vyplýva, že vzdanie sa funkcie likvidátora, ktoré bolo oznámené likvidátorkou Obvodnému úradu P., nezakladalo a ani nezakladá dôvod na konanie správneho orgánu, pretože nebolo oznámené zo strany povinného subjektu, ktorým je J.S. - v likvidácii. Riešenie problematiky vzdania sa funkcie likvidátora a ustanovenie nového likvidátora spadalo plne do kompetencie J.S. - v likvidácii. Odo dňa vykonania zápisu v registri o zrušení spoločenstva a jeho vstupe do likvidácie neexistuje subjekt s názvom J.S., v mene ktorého by bol oprávnený konať predseda. V danom prípade nebolo možné existujúci právny stav riešiť na základe rozhodnutia rady, t.j. orgánu, ktorý po vstupe do likvidácie neexistuje a navyiac by jeho rozhodnutie malo nahrádzať rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberala skutkový a právny stav veci.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu mala za to, že JUDr. S. nemá oprávnenie konať v mene žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že

dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo pripustené späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a konanie zastavené), je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to

účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p.

Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadami v zmysle § 237 písm. b/, c/ a f/ O.s.p.

Dovolací súd nezistil podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. b/ O.s.p. (nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania na strane žalobcu), na ktoré poukazoval dovolateľ. Podmienkou toho, aby niekto mohol byť účastníkom občianskeho súdneho konania, je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosť byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo priznáva účastníkom konania. Ide teda o procesnú subjektivitu. Túto spôsobilosť upravuje Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 19 tak, že ju má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak ten, komu ju zákon priznáva. Vo všetkých občianskoprávných konaniach majú spôsobilosť byť účastníkom konania tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu. Hmotnoprávna spôsobilosť mať práva a povinnosti u fyzických osôb vzniká narodením. Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov spoločnosť je právnická osoba založená podľa tohto zákona, ktorá spravuje spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu,

nebytové priestory, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov, príslušenstvo a príľahlý pozemok vrátane ich údržby a obnovy. Spoločenstvo vzniká dňom zápisu do registra spoločenstiev vedenom obvodným úradom v sídle kraja príslušným podľa sídla spoločenstva. Z rozhodnutia Krajského úradu v P., odbor všeobecnej vnútornej správy a živnostenského podnikania zo dňa 4. mája 2004 č. 2004/05688/001/KI vyplýva, že ako príslušný orgán dňom 4. mája 2004, pod číslom OVVS a ŽP-26/2004 zapísal do registra združenie spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov s názvom J.S., so sídlom v P.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 7. mája 2004. Z uvedeného je zrejmé, že S. je podľa § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov právnickou osobou, čo znamená že má právnu spôsobilosť podľa § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda aj spôsobilosť byť účastníkom konania podľa § 19 O.s.p. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstraniteľná podmienka konania, na ktorú musí súd prihliadať v každom štádiu konania, a má za následok zastavenie konania. Okolnosť, kto má v mene žalobcu vystupovať, nie je pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu určujúca.

K ďalšiemu žalobcom namietanému dovolaciemu dôvodu podľa § 237 písm. c/ O.s.p., ktorý mal byť naplnený tým, že žalobu v priebehu odvolacieho konania zobrala späť osoba, ktorá nebola oprávnená konať za žalobcu ako štatutárny orgán, dovolací súd poukazuje na to, že každý môže pred súdom ako účastník konania samostatne konať v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Právnické osoby a štát majú procesnú spôsobilosť v neobmedzenom rozsahu, a preto na ich strane nemôže vzniknúť dovolací dôvod podľa § 237 písm. c/ O.s.p. Tento dovolací dôvod sa môže vyskytnúť len u fyzickej osoby, resp. u jej zákonného zástupcu.

Dovolateľ ďalej namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odvolaciemu súdu v podstate vyčítal nesprávny procesný postup, keď pripustil späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil, pričom späťvzatie žaloby J. R. považoval za vyjadrenie prejavu vôle štatutárneho orgánu S.J. napriek tomu, že spoločenstvo dňom 13. októbra 2008 vstúpilo do likvidácie. Odo dňa vykonania zápisu o zrušení spoločenstva a jeho vstupe do likvidácie neexistovalo S.S.J., v mene ktorého by bol oprávnený konať predseda a nie je možné, aby vo veciach

spoločenstva rozhodovala rada, t.j. orgán, ktorý po vstupe do likvidácie neexistuje a navyiac by jeho rozhodnutie malo nahrádzať rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch, alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Procesný úkon účastníka súdneho konania, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie (späťvzatie návrhu, späťvzatie odvolania) je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (I. ÚS 30/97).

Súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je nielen oprávnenie domáhať sa zákonom stanoveným postupom ochrany svojho práva na nezávislom

a nestrannom súde, ale aj rozhodovať o tom, že tento spôsob ochrany svojho práva účastník súdneho konania už naďalej nepovažuje za vhodný.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal z toho, že žalobca nie je v likvidácii. Mal za to, že v danom prípade neboli splnené podmienky § 7d ods. 1, 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, nakoľko ku dňu zrušenia spoločenstva nebola uzavretá zmluva o výkone správy. Žalobca nepreukázal existenciu takejto zmluvy, ani rozhodnutie zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov v zmysle § 7c ods. 9 písm. j/ citovaného zákona. Konštatoval, že J. R. bol platne poverený vedením J.S., čo vyplynulo zo zápisnice zo zhromaždenia spoločenstva z 24. januára 2009, ako aj z rozhodnutia Rady vlastníkov J.S. z 24. januára 2009 a z týchto dôvodov odvolací súd považoval späťvzatie žaloby J. R. za vyjadrenie prejavu vôle štatutárneho orgánu J.S..

V prejednávanej veci je otázkou hmotnoprávneho posúdenia, či J. R., poverený vedením J.S., ktorý zobral predmetnú žalobu voči žalovanej späť, bol osobou oprávnenou na konanie za žalobcu.

Podľa § 7 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov do registra sa zapisuje zmena alebo zánik zapisovaných skutočností. Podľa odseku 9 písm. a/ tohto ustanovenia v registri sa ďalej vyznačí vstup spoločenstva do likvidácie vrátane mena, priezviska a adresy trvalého pobytu likvidátora. Podľa odseku 10 tohto ustanovenia náležitosti zapísané v registri sú účinné voči každému odo dňa vykonania zápisu do registra.

Podľa § 7d ods. 1 písm. a/ zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov spoločenstvo sa zrušuje dňom uvedeným v rozhodnutí zhromaždenia spoločenstva, inak dňom, keď bolo toto rozhodnutie prijaté. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia spoločenstvo zaniká ku dňu výmazu z registra. Jeho zániku predchádza zrušenie s likvidáciou alebo bez likvidácie. Podľa odseku 6 veta štvrtá tohto ustanovenia na zrušenie spoločenstva s likvidáciou alebo bez likvidácie a na zánik sa použijú primerane ustanovenia Obchodného zákonníka o zrušení a zániku obchodných spoločností, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ak bola spoločnosť zrušená s likvidáciou a likvidáciu nevykonávajú členovia štatutárneho orgánu alebo ak bol na jej majetok vyhlásený konkurz, prípadne ak bol ustanovený správca na výkon nútej správy, vykonáva štatutárny orgán svoju pôsobnosť len v takom rozsahu, v akom neprešla na likvidátora, správcu konkurznej podstaty alebo správcu na výkon nútej správy. Ak likvidátor nie je ustanovený alebo ak sa skončila jeho funkcia a nie je ustanovený nový likvidátor, musí vykonávať likvidáciu spoločnosti až do ustanovenia likvidátora jej štatutárny orgán (§ 68 ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov „ďalej len Obchodný zákonník“).

Ustanovením likvidátora do funkcie prechádza na neho pôsobnosť štatutárneho orgánu konať v mene spoločnosti podľa § 72 (§ 70 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka).

Likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. Pri výkone tejto pôsobnosti plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia, zastupuje spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov. Nové zmluvy môže uzavierať len v súvislosti s ukončením nevybavených obchodov (§ 72 ods. 1 Obchodného zákonníka).

V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že o zrušení J.S. bolo rozhodnuté na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 22. mája 2008 dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Za likvidátora bola schválená Ing. J. H.H.. Na základe uvedených skutočností bolo spoločenstvo zapísané v registri združení spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov vedenom na Obvodnom úrade P.ako „J.S. - v likvidácii“ dňom 13. októbra 2008, vrátane likvidátorky Ing. J. H.. Rozhodnutie zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov o zrušení spoločenstva a schválení likvidátora nebolo v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. vlastníkami bytov alebo nebytových priestorov napadnuté na súde. Podľa výpisu z registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov vedených na Obvodnom úrade P., odbor všeobecnej vnútornej správy v dobe od 21. júna 2005 do 26. januára 2007 ako predseda spoločenstva bol zapísaný Ing. A. T. a od 26. januára 2007 do 13. októbra 2008 I. S. (v roku 2007 sa vzdal funkcie predsedu). Z obsahu pripojeného spisu Obvodného úradu P. č.j. 2004/05688, reg. č. 26/2004 ďalej vyplýva, že listom z 11. júna 2009 likvidátorka Ing. J. H. oznámila Obvodnému úradu P. vzdanie sa funkcie likvidátora J.S..

Z registra združení spoločenstiev a vlastníkov bytov a nebytových priestorov vyplýva, že ku dňu 16. apríla 2009, kedy došlo k späťvzatiu žaloby u odvolacieho súdu, bolo spoločenstvo žalobcu v likvidácii, a že likvidátorom bola Ing. J. H. – H., osoba určená na základe rozhodnutia zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Predseda ako štatutárny orgán spoločenstva sa vzdal funkcie a nový predseda zvolený nebol. Vstupom spoločenstva do likvidácie prešla na likvidátorku jej menovaním v rámci ustanovenia § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka pôsobnosť štatutárneho orgánu konať menom spoločenstva (§ 70 ods. 3 Obchodného zákonníka).

V tejto súvislosti dovolací súd zdôrazňuje, že štatutárny orgán spoločnosti stráca pri likvidácii svoje konateľské oprávnenie, ktoré prechádza na likvidátora. V prípade odvolania likvidátora alebo v prípade iného dôvodu zániku jeho funkcie, ožíva konateľské oprávnenie štatutárneho orgánu v súlade s § 68 ods. 5 Obchodného zákonníka. Štatutárny orgán alebo iné orgány spoločnosti teda zápisom likvidátora do obchodného registra nezanikajú, avšak konateľské oprávnenie štatutárneho orgánu prechádza na likvidátora. Pokiaľ ide o fungovanie všetkých orgánov spoločnosti, je nutne dotknuté obmedzením právnej subjektivity spoločnosti, nie je však úplne vylúčené. Naopak, výsledok likvidácie musí byť schválený podľa § 75 Obchodného zákonníka práve orgánmi spoločnosti.

Za právnickú osobu pred súdom konajú zásadne osoby uvedené v ustanovení § 21 ods. 1 O.s.p. Miesto osôb uvedených v ustanovení § 21 ods. 1 O.s.p. konajú podľa ustanovenia § 21 ods. 2 O.s.p. za právnickú osobu tie fyzické osoby, o ktorých to ustanovuje tento zákon alebo osobitný zákon. Jedným z prípadov, keď osobitný zákon zakladá oprávnenie konať za právnickú osobu, je vstup právnickej osoby do likvidácie, kedy prechádza na likvidátora jeho menovaním v rámci ustanovenia § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka pôsobnosť štatutárneho orgánu konať menom spoločnosti (§ 70 ods. 3 Obchodného zákonníka). Likvidátor má postavenie štatutárneho orgánu spoločnosti, avšak jeho konateľské oprávnenie je obmedzené len na úkony smerujúce k likvidácii a pri výkone tejto pôsobnosti je okrem iného oprávnený zastupovať spoločnosť pred súdom. Likvidátor je preto v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka oprávnený konať za právnickú osobu. Na základe tohto oprávnenia je nepochybne v kompetencii likvidátora konať pred súdom v konaní o zaplatenie nedoplatkov na úhradách za plnenia poskytované v súvislosti s užívaním bytu.

Dovolací súd poznamenáva, že vzdanie sa funkcie likvidátora, ktoré bolo oznámené likvidátorkou registrovemu orgánu, nezakladalo dôvod na konanie správneho orgánu. Na to, aby vzdanie sa funkcie likvidátora bolo účinné, bolo potrebné vyhotoviť listinu o vzdaní sa funkcie v písomnej forme a doručiť ju spoločstvu. V prípade splnenia týchto podmienok, vzdanie sa funkcie zo strany odstupujúceho likvidátora je účinné odo dňa jeho doručenia spoločstvu. V danom prípade o zmene existujúceho právneho stavu mohlo rozhodnúť iba zhromaždenie, ktoré tvorili všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome.

Zastúpenie na základe plnomocenstva je upravené v ustanoveniach § 24 a nasl. O.s.p. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Podľa ustanovenia § 28 ods. 1 O.s.p. zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony.

Pre platnosť dohody o plnomocenstve (dohody o právnej pomoci) medzi účastníkom a ním zvoleným zástupcom zákon nepredpisuje obligatórnu písomnú formu. Ustanovenie § 28 ods. 1 O.s.p. stanovuje, ako sa má plnomocenstvo súdu preukázať; musí sa tak stať listinou obsahujúcou vyhlásenie účastníka, ktorým poveruje splnomocnenca svojim zastupovaním (písomným plnomocenstvom) alebo vyhlásením účastníka urobeným v tomto smere ústne do zápisnice.

Ak nebola procesná plná moc udelená osobami oprávnenými menom právnickej osoby (spoločstva) plnú moc udeliť, ide o nedostatok riadnej procesnej plnej moci, ktorý je nedostatkom podmienky konania, ktorú možno odstrániť (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanom prípade z obsahu spisu vyplýva, že ku dňu 25. februára 2010, kedy bolo podané predmetné dovolanie na súde prvého stupňa, bolo spoločstvo žalobcu v likvidácii a likvidátorom bola zapísaná Ing. J. H. – H., že pri podaní dovolania nebola predložená procesná plná moc udelená žalobcom na zastupovanie JUDr. V. S., advokátky pre dovolacie konanie a následne po výzve súdu bola predložená procesná plná moc udelená M. M. (členkou Rady), teda osobou, ktorá nebola oprávnená konať menom spoločstva žalobcu. V priebehu dovolacieho konania uznesením Okresného súdu Prešov z 10. decembra 2010, č.k. 2 CbR 31/2010-12 bol do funkcie likvidátora spoločstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVB a NP J. - v likvidácii (žalobcu)

vymenovaný JUDr. M. G., ktorý na výzvu dovolacieho súdu podaním z 20. februára 2012 oznámil, že sa stotožňuje s obsahom dovolania, podaným advokátkou JUDr. V. S.. Z uvedeného je treba dovodiť, že dodatočným stotožnením sa likvidátora spoločnosti s dovolaním podaným advokátkou JUDr. V. S. bol uvedený nedostatok zhojený (oprávnenie konať za právnickú osobu), a boli tak schválené aj tie úkony urobené v konaní zástupcom účastníka (žalobcu), ku ktorým došlo predtým (R 12/1985).

Možno preto konštatovať, že odvolací súd nesprávne posúdil podmienky pre zastavenie konania, keď späťvzatie návrhu neoprávnenou osobou považoval za vyjadrenie prejavu vôle štatutárneho orgánu Spoločnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov J.. Porušenie povinnosti interpretovať zákonný predpis zo strany odvolacieho súdu v súlade s jeho zmyslom a účelom je vadou konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože sa účastníkovi konania odníma právo na spravodlivý proces.

Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, nezaoberal sa dovolací súd ďalšími námietkami žalobcu uvedenými v dovolaní.

Dovolací súd preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243 b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. mája 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

